

Sisäministeriö

kirjaamo@intermin.fi

sari.mustila@intermin.fi

Viite: Sisäministeriön lausuntopyyntö SMDno-2016-1495, 02.11.2017 SM042:00/2016

Suomen pelastuslaitosten yhteinen lausunto luonnoksesta Hallituksen esitykseksi Eduskunnalle pelastuslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta sekä eräiden muiden lakien muuttamisesta

Suomen pelastusjohtajat kiittävät mahdollisuudesta lausua luonnoksesta Hallituksen esitykseksi Eduskunnalle pelastuslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta sekä eräiden muiden lakien muuttamisesta. Pelastusjohtajat ovat yksimielisesti hyväksyneet tämän lausunnon yhteiseksi lausunnokseen. Lausunnon lisäksi yksittäiset pelastuslaitokset, alueelliset pelastustoimet sekä pelastustoimen isäntäkunnat ovat lausuneet esityksestä erikseen. Lisätietoja tästä lausunnosta antaa pelastusjohtajien hallituksen puheenjohtaja, pelastusjohtaja *Jaakko Pukkinen*.

Pelastusjohtajat kiinnittävät huomiota siihen, että pelastuslaitosten kuuleminen luonnoksen valmistelun aikana ei toteutunut suunnitellulla tavalla. Tämän vuoksi luonnokseen on jäänyt sellaisia kirjauksia, jotka yhteisvalmistelun puitteissa olisi voitu korjata tai tarkentaa ennen luonnoksen lähettämistä lausunnolle. Esittelytekstin perusteella luonnoksella oltaisiin tekemässä lähinnä tarkistuksia, mutta pelastuslaitosten mielestä useat kohdat ovat luonteeltaan sellaisia, että ne olisivat vaatineet esitettyä laajempaa arvioinnin. Huomioon ottaen suunnitellun pelastustoimen rakenteen uudistamisen, olisi pelastuslaitosten ja sisäministeriön yhteistyötä säädösvalmistelussa välttämättä edelleen lisättävä.

Yksityiskohtaiset huomiot:

1 § Lain tavoitteen tarkentamisen esitettyyn muotoon on perusteltu.

2§ Lain soveltamisalaa koskevan pykälän momentin 2 ensimmäisessä kohdassa todetaan pelastustoimen viranomaisten tehtävästä ohjata, neuvoa, valistaa ja valvoa. Pelastuslaitokset pitävät tärkeänä, että ohjauksen, neuvonnan ja valistuksen määritelmiä tarkennetaan. Tarkkarajaisuutta edellyttävät myös palvelujen suunnittelu sekä arviointi, ja sen vuoksi jatkossa ei ole perusteltua pitää ohjausta, neuvontaa ja valistusta yhtenä viestinnällisten palvelujen kaatoluokkana.

33 § 2. mom. Esitetään muutettavaksi siten, että aiempi viittaus periaatteeseen käyttää lähimpää tarkoituksenmukaista yksikköä muutettaisiin muotoon käyttää tarkoituksenmukaista yksikköä. Tarkoituksena muutoksella on korostaa, että tarkoituksenmukaisin yksikkö ei välttämättä olisi aina nopein tai lähin yksikkö vaan tarkoituksenmukaisuutta arvioitaessa voitaisiin kiinnittää huomiota henkilöstön ammattitaitoon, erityiseen kalustoon ja osaamiseen sekä pelastustoiminnan kustannuksiin, kun se ei oleellisesti viivyttä avun saantia. Peruste on täysin hyväksyttävissä ja vastaa nykyisiä yksiköiden hälyttämisen periaatteita, mutta silti aiemman muotoilun (*lähimpään tarkoituksenmukaiseen yksikköön*) muuttaminen ei tule täysin perustelluksi. On selvää, että myös maakunnallisessa pelastustoimessa yksiköt tulee koota riippumatta hallinnollisista rajoista vastaavalla tavalla kuin nykyjärjestelmässä.

27 § Luonnoksen mukaan kumottavaksi suunniteltu pelastuslaitoksen tuki kuntien valmiussuunnitteluun ei luonnoksessa esitetyn vastaisesti vastaa maakuntalain 142 § maakunnalle esitettyä tehtävää, sillä yhteisen varautumisen osa-alueelle ei ole määritetty kuuluvan maakunnan tukea yksittäiselle kunnalle tai kunnan toimialalle. Mikäli lainsäätäjän mielestä maakunta voi kuitenkin päättää, että tehtävä osoitetaan käytännössä edelleen pelastuslaitokselle, tulisi asiasta tehdä tämän sisältöinen pykälä pelastuslakiin. Kirjaukseksi pelastuslaitokset esittävät seuraavaa: Maakunta voi tukea kunnan valmiussuunnittelua, jos kunta ja maakunta näin sopivat.

27 § Pykälä esitetään muutettavaksi siten, että pelastuslaitos osallistuisi lain 38 §:ssä tarkoitettuun pelastustoimeen kuuluvan ulkomaille annettavan avun ja pelastustoimeen kuuluvan kansainvälisen avun vastaanottamisen edellyttämään valmiuden ylläpitoon. Maakunnallisessa pelastustoimen järjestelmässä kansainvälisen valmiuden ylläpidon toteuttaminen on todennäköisesti järjestettävissä tehokkaammin kuin kunnallisessa järjestelmässä, mutta valmiuden ylläpito edellyttää nykyjärjestelmää vastaavalla tavalla erillisrahoituksen sekä toiminnan periaatteista sopimisen maakunnan ja sisäministeriön välillä. Rajaseutuyhteistyön erityiskysymykset sekä sen vaatima rahoitus tulisi huomioida omana aihe-alueenaan riittävällä tarkkuudella.

29 § Kuntien kuuleminen palvelutasosta päätettäessä on esitetty kumottavaksi. Pelastuslaitoksen näkemyksen mukaan kuulemisessa ei ole kysymys valtasuhteen määräyksestä ja siksi asiaa tulisi uudelleen harkita. Pelastuslaitokset katsovat, että järjestämällä kuntien kuuleminen pelastustoimen palvelutasosta jatkossakin, voidaan vakioda kunnan ja pelastuslaitoksen yhteistyötä sekä osaltaan turvata lähipalveluperiaatteen toteutuminen.

57 § Pelastuslaitokset esittävät harkittavaksi luonnoksessa esitettyjen muutosten lisäksi pykälän edelleen täsmentämistä siten, että pelastustoimintaan osallistuvalla pelastuslaitoksen päätoimista miehistöä, alipäällystää ja päällystää koskevan pelastusalan tutkintovaatimuksen lisäksi myös muuta henkilöstöä koskevalla osaamisvaatimuksella. Esitetyn 57.2 §:n mukaisesti pelastustoimintaan osallistuvalla sivutoimiselta ja sopimuspalokuntaan ja muuhun sopimuksen tehneeseen yhteisöön kuuluvalta henkilöltä vaaditaan Pelastusopiston opetussuunnitelman mukainen koulutus. Pelastuslaitokset esittävät, että ko. pykälä laajennettaisiin siten, että sen kautta voidaan mahdollistaa myös edellä mainitun muun päätoimisen henkilöstön osallistumisen pelastustoimintaan. 57.2 §:n olisi mahdollistaa muuttaa siten, että pelastustoimintaan osallistuvalla pelastuslaitoksen muulta henkilöstöltä, sivutoimiselta ja sopimuspalokuntaan ja muuhun sopimuksen tehneeseen yhteisöön kuuluvalta henkilöltä vaaditaan Pelastusopiston opetussuunnitelman mukainen (erikseen määritettävällä sisällöllä) ja tehtävän edellyttämä koulutus. Tällä muutoksella mahdollistettaisiin moniammatillisten työparien muodostamien yksiköiden toimiminen onnettomuuspaikalla pelastustoimen tehtävissä tehtävämukaisilla ja varmistettavissa olevilla osaamisvaatimuksilla. Samalla on kuitenkin taattava, että muutoksella ei rajata pelastuslaitoksen kykyä hyödyntää eri tavoin koulutetun henkilöstön osallistumista esimerkiksi johtamisen tukitoimintoihin tilanne- ja johtokeskuksissa. Monialaisen henkilöstön kouluttaminen em. tehtäviin tuo pelastuslaitoksille välttämätöntä joustoa resurssien käyttöön erityisesti laajoissa tilanteissa, jolloin tilanne- ja johtokeskuksen nopea miehittäminen on perusteltua. Lain määritelmän mukaan johtamisen tukitoimintoihin tilanne- tai johtokeskuksissa osallistuminen on osa pelastustoimintaa, mutta ei ole tarkoituksenmukaista edellyttää tältä henkilöstöltä samoja valmiuksia ja osaamista kuin onnettomuuspaikalla pelastustehtävissä toimivilta on perusteltua edellyttää.

Voimassa olevan pelastuslain 64 §:n 1 momentin mukaan pelastustoimen viranomaisten on varauduttava toimintansa hoitamiseen poikkeusoloissa riittävin suunnitelmin ja etukäteen tapahtuvin valmisteluin kouluttamalla ja varaamalla henkilöstöä ja väestönsuojelun johto- ja erityishenkilöstöä poikkeusolojen tehtäviin, huolehtimalla johtamis-, valvonta- ja hälytysjärjestelmien perustamisesta ja ylläpidosta, varautumalla evakuoiteihin sekä huolehtimalla muistakin näitä vastaavista toimenpiteistä. Momenttia esitetään muutettavaksi siten, että varautumisvelvollisuus koskisi evakuointien sijaan valmiuslain 121 §:ssä säädettyä väestön siirtämistä. Tarkennus on tarpeen, koska termi evakuointi ei sellaisenaan ole riittävän yksiselitteinen ja saattaa sekoittaa esimerkiksi tämän lain 36 §:ssä säädettyyn suojaväistöön, puolustustilalain (1092/1991) nojalla sotilasviranomaisen määräyksellä suoritettavaan väestönsiirtoon tai poliisilain (872/2011) nojalla poliisimiehen määräämään paikan tai alueen tyhjennykseen.

78 § Pelastuslaitokset kiinnittävät huomiota siihen, että useissa tapauksissa palopostien ja sammutusvesiasemien vuosittaiset tarkastukset ja korjaustarpeet on laiminlyöty. Sammutustehtäviä vaarantavien puutteiden korjaamiseksi pelastuslaitokset esittävät lainsäädäntöön lisäystä, jonka perusteella pelastuslaitos voisi käyttää korjausmääräysmenettelyä sekä tarvittavia pakkokeinoja havaitessaan valvonnan yhteydessä puutteita paloposteissa ja sammutusvesiasemissa.

96§ Eräiden suoritteiden maksullisuutta koskevan tekstin täsmentäminen niin, että myös muut kuin laitteen vikaantumisesta johtuneet syyt ovat erheellisiä paloilmoituksia, on perusteltu.

111 a § Pelastuslaitokset esittävät, että 111 a §:n mukainen öljyvahinkojen jälkitorjunta voitaisiin sopia hoidettavaksi myös maakunnan toimesta, jos maakunnan kunnat ja maakunta näin sopivat. Vastuunjaon aiempaa joustavammalla määrittelyllä voidaan ratkaista erityisesti sellaisia tilanteita, joissa pienten kuntien resurssit ja osaaminen eivät mahdollista riittävää valmiutta em. tehtävien hoitamiseen. Lisäksi vahinkotilanteessa ensitorjunnan ja jälkitorjunnan raja on usein tulkinnanvarainen ja epäselkeys vastuissa aiheuttaa toimintaa haittaavien viiveiden myötä ympäristö- ja terveysriskejä. Vastuunjaon uudelleen määrittely ei murtaisi yhteistyökäytänteitä, sillä ympäristönsuojeluviranomaisen asiantuntemus säilyisi pelastustoimen hyödynnettävissä sekä ennakkosuunnittelussa että laajoissa vahinkotilanteissa nykykäytänteitä vastaavalla tavalla.

Pelastuslaitokset kiinnittävät huomiota siihen, että esitysaineistossa käytetään sopimuspalokuntia koskevissa kirjauksissa määrittelyjä sopimuspalokunnat, sivutoiminen henkilöstö ja sopimushenkilöstö. Pelastuslaitokset esittävät, että käsitteistön käyttöä yhdenmukaistettaisiin jatkossa pelastustoimen uudistushankkeen määrittelytyön kautta.

Pelastuslaitokset pitävät tärkeänä erityisen huomion osoittamista hallinnollisiin epäjatkuvuuksiin. Osa aluehallintovirasto koskevasta lainsäädännöstä tulisi voimaan jo 1 päivänä tammikuuta 2019, mutta sisäministeriön ja aluehallintoviraston tehtävistä säädetään jatkossa vuoden 2020 alussa voimaan tulevassa pelastustoimen järjestämislaissa. Esimerkiksi 111 a § Öljyvahinkojen jälkitorjunta pykälän 3 momentissa määritetään aluehallintovirasto ohjaamaan ja yhteen sovittamaan jälkitorjuntatöitä, jos torjunta ulottuu usean kunnan alueelle ja se tulisi voimaan vuoden 2019 alusta. Sen sijaan aluehallintoviranomaisen roolia määrittävät 22 b § ja 22 c §, joiden mukaiset suunnitelmat torjunnan järjestämisestä olisi viivytyksettä saatettava aluehallintoviraston ja maakunnan pelastusviranomaisen tietoon, tulisivat voimaan vasta vuoden 2020, mikä on ilmeisesti tekninen virhe.

Väestönsuojien rakentaminen

Pelastuslaitokset katsovat, että sodankuvan muutos ei ole vaikuttanut väestön suojaamisen tarpeeseen siinä määrin, että väestönsuojien rakentamisesta voitaisiin vähittäin luopua. On tärkeää varmistaa, että poikkeamat tai muutokset väestönsuojien rakentamisessa eivät murra väestön suojaamista koskevia suunnitelmia. Pelastuslaitokset esittävät tarkennuksia väestönsuojien rakentamista koskevaan kahteen seuraavaan pykäläesitykseen;

71 § Luonnoksessa esitetään, että rakennusluvan myöntävä viranomainen voi sallia yhteisen väestönsuojan rakennettavaksi myöhemminkin kuin viiden vuoden kuluessa ensimmäisen rakennuksen osittaisesta loppukatselmuksesta, jos siihen on perusteltu syy eikä poikkeuksen tekeminen olennaisesti heikennä suojautumismahdollisuuksia. Pelastuslaitokset pitävät riittämättömänä ratkaisuna, että säädösten jättäminen tarkemmin määrittämättä, mitä seikkoja perustellun syyn piiriin kuuluisi.

75§ Helpotusten myöntämisestä koskien luonnoksessa esitetään, että rakennusluvan myöntävä viranomainen voi kunnan hakemuksesta asianomaista pelastusviranomaista kuultuaan myöntää vapautuksen väestönsuojien rakentamisesta tietyllä alueella, jos siellä arvioidaan olevan ennestään riittävä määrä suojapaikkoja.

Pelastuslaitokset katsovat, että säädösten jättäminen päätöksenteon perusteeksi sisällöltään tarkasti määrittämättä arviointia, jonka perusteella helpotus voitaisiin myöntää.

Molemmat edellä mainituista säädöskohdista ovat esitetyssä muodossa omiaan tuottamaan ongelmia sekä päätöksentekijälle että asiasta lausuville tahoille.

Öljy- ja aluskemikaalivahinkojen torjunta

Luonnoksen perusteluosassa viitataan öljyvahinkojen torjuntaa määrittävän lainsäädännön ristiriitaisuuksiin erityisesti yleisjohtajuussäännöksen osalta. Pelastuslaitokset esittävät tarkennuksia, joilla toimivaltasuhteet tulisivat määritettyä luonnoksessa esitettyä tarkemmin. Johtovastuiden selkeys rajavartiolaitoksen ja pelastustoimen kesken edellyttää myös toiminnallisen vastuualueen määrittämistä joko säädösten tai öljyvahinkojen torjuntaa suunniteltaessa ja yhteen sovitettaessa. Esimerkiksi liikennealueet eivät lähtökohtaisesti palvele tätä tarkoitusta parhaalla mahdollisella tavalla, ja siksi pelastuslaitokset esittävät erikseen määritettäväksi toiminnallisen vastuualueen molemmille viranomaisille.

27 § a Rajavartiolaitoksen tehtävät pelastustoiminnassa

Pelastuslaitokset esittävät, että Rajavartiolaitos huolehtisi Suomen aluevesillä aavalla selällä ja talousvyöhykkeellä aluksista aiheutuvien öljy- ja kemikaalivahinkojen pelastustoiminnasta ja siihen liittyvän varautumisen yhteen sovittamisesta.

34 § Pelastustoiminnan johtaminen

Pelastuslaitokset esittävät lisäyksenä, että maakunnan alueella alusöljyvahingon ja aluskemikaalivahingon pelastustoimintaa johtaa pelastusviranomainen. Maakunnan alueella alusöljyvahingon ja aluskemikaalivahingon pelastustoimintaa johtava pelastusviranomainen toimii yleisjohtajana, kun tehtävään osallistuu useampia eri viranomaisia.

36 § Pelastustoiminnan johtajan toimivaltuudet

Pelastuslaitokset esittävät, että vastaavalla tavalla kuin Rajavartiolaitos voi määrätä ryhdyttäväksi sellaisiin alukseen ja sen lastiin kohdistuviin pelastus- tai muihin toimenpiteisiin, jotka se katsoo välttämättömiksi vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi, saisi pelastuslaitos saman toimivallan omalla toiminta-alueellaan.

Vastaavasti kuin Rajavartiolaitoksen, olisi myös pelastuslaitoksen neuvoteltava aluksen omistajan, toimeksiannon saaneen pelastusyhtiön ja vakuutuksenantajien edustajien kanssa, jos se voi tapahtua aiheuttamatta tarpeetonta viivytystä.

47 § Pelastustoimen suunnitelmat

Pelastuslaitokset esittävät lisäyksenä, että Suomen aluevesillä aavalla selällä ja talousvyöhykkeellä tapahtuvaa alusöljyvahinkojen ja aluskemikaalivahinkojen pelastustoimintaa koskevat suunnitelmat laaditaan rajavartiolaitoksen johdolla.

Pelastuslaitokset esittävät, että Suomen rannikkoalueilla tapahtuvaa alusöljyvahinkoja ja aluskemikaalivahinkoja koskevat torjuntasuunnitelmat laaditaan pelastuslaitoksen johdolla yhteistyössä rajavartiolaitoksen kanssa.

Pelastuslaitokset esittävät uutena kohtana, että Suomen rannikkoalueilla aluksista aiheutuviin öljy- ja kemikaalivahinkoihin varautumisen yhteen sovittamisesta vastaa pelastusviranomaisena.

Pelastusopistosta lain 2 §:n muuttaminen

Pelastusopistolle esitetyt tehtäväkentän laajennukset tukevat suunnitelmia siviilivalmiuteen liittyvien tehtävien uudelleenjärjestelyistä. Pelastusopiston koordinaation laajentaminen ja vahventaminen palvelevat koulutuskokonaisuuden hallintaa ja uudet koulutussisällöt tulisi viivytyksettä liittää täydennyskoulutuksen lisäksi sekä ammatilliseen koulutukseen että sopimushenkilöstökoulutukseen.

Pelastustoimella on merkittävä rooli öljyntorjunnassa ja sen mukaisesti olisi tärkeää jatkossa järjestää öljyntorjunnan perus- ja jatkokoulutus Pelastusopistolla. Pelastuslaitokset esittävät lisäksi, että vesisukellustoiminta tulee ottaa huomioon laissa pelastusopistosta sekä liittää vesisukellusopetus osaksi maksutonta tutkintoon johtavaa koulutusta. Pelastuslaitokset pitävät erittäin tärkeänä, että pelastusalan ammattikoulutuksen järjestämiseen Uudellamaalla löydetään toimiva, vähintään nykyjärjestelmää vastaava koulutusyhteistyön muoto, jolla voidaan varmistaa Uudenmaan aluetta palvelevien pelastajien saatavuus sekä asetettua suorituskykyvaatimusta vastaava osaaminen. Pelastuslaitokset esittävät lisäksi kantanaan, että pelastajien ammattikoulutuksen tulisi tuottaa vähintäänkin perustason ensihoitajan pätevyyden, ja että koulutussisältöjä suunniteltaessa ennakoidaan riittävällä laajuudella keskipitkän ja pitkän aikavälin kehittämistarpeita.

Laki palosuojelurahastolain muuttamisesta

10 § Palosuojelurahaston hallinto

Pelastuslaitokset ovat huolestuneita siitä, että Palosuojelurahastoa koskevassa säädösvalmistelussa pyritään vahvistamaan sisäministeriön ohjausta siten, että se vaarantaa Palosuojelurahaston riippumattomuuden. Mikäli lainsäädännöllä heikennetään Palosuojelurahaston riippumattomuutta, aiheuttaa se ilmeisen riskin koko rahaston legitimiille asemalle ja siten rahaston tulevaisuudelle. Tällä perusteella pelastuslaitokset esittävät, että luonnoksesta poistetaan Palosuojelurahaston hallituksen toimivaltaa rajoittava kirjaus, jonka mukaan Palosuojelurahaston hallitus työskentelisi sisäministeriön asettamien tulostavoitteiden puitteissa. Asianomainen kohta olisi esitetyn muutoksen jälkeen muodossa: Hallituksen tehtävänä on erityisesti 3) päättää rahastosta myönnettävistä avustuksista ja muusta rahoituksesta. Sisäministeriöllä ei lähtökohtaisesti tule olla varojen ohjaukseen liittyvää ohjausvaltaa, joten pelastuslaitokset esittävät myös, että rakenne, jossa sisäministeriö hyväksyisi rahaston tulostavoitteet rahaston hallituksen esityksestä poistetaan luonnoksesta.

14 § Avustukset ja muu rahoitus

Pelastuslaitosten mielestä palosuojelurahastosta säädettyä avustuksen saajaksi tulisi kuntien ja maakuntien lisäksi kirjata pelastuslaitokset. Perusteluna tälle on pelastustoimen uudistuksessa oleva selkeä tavoite, että jatkossa kussakin maakunnassa olisi maakunnallisena liikelaitoksena toimiva pelastuslaitos. Tällöin liikelaitoksella tulee olemaan oma talousarvio ja tilinpäätös sekä tase, nykyisten kunnallisten liikelaitosten mukaisesti. On tarkoituksenmukaista, että pelastuslaitoksen mahdolliset avustukset ohjataan suoraan pelastuslaitos-liikelaitoksen kirjanpitoon eikä sisäisinä siirtoerinä maakunnassa.

Pelastuslaitokset katsovat, että Palosuojelurahaston tulisi huomioida aiempaa paremmin muutokset kaluston ja kiinteistöjen hankintakäytänteissä. Esimerkiksi leasinginvestoinnit Suomessa ovat monikertaistuneet ja niiden käyttö on edelleen laajenemassa leasinginvestointien joustavuuden tuomien etujen ansiosta. Pelastuslaitosten mielestä avustuksen osoittaminen esimerkiksi kunnan tai maakunnan kokonaan omistaman yhtiön rakennus- tai kalustohankkeeseen tulisi mahdollistaa samoin kuin rahoitusleasingin käyttö rakennus- ja kalustohankinnoissa.

Esitys hissitehtävien maksullisuudesta

Pelastuslaitoksilla on vuodessa noin 700 ihmisen pelastaminen hissistä -tehtävää, kun hissi syystä tai toisesta on jumittunut siten, että ihmiset eivät voi poistua hissikorista. Hyvin harvoin ihmisillä on tilanteessa välitön hengen tai terveyden uhka. Hissiturvallisuuslain (1134/2016) mukaan hissien haltijan on huolehdittava siitä, että matkustajien pelastaminen kerrosten väliin jääneestä korista tapahtuu turvallisesti ja riittävän nopeasti. Tämän vastuun hissien haltijat ovat lähes poikkeuksetta siirtäneet sopimuksella korvausta vastaan hissihuoltoyhtiölle. Tehtävä välitetään kuitenkin hyvin usein pelastuslaitoksen yksikölle, kun hissihuoltoyhtiön valmius- ja päivistysjärjestelyt ovat niin heikot, että odotusaika hissikoriin jumittuneille uhkaa muodostua kohtuuttoman pitkäksi. Kun ihmisillä ei ole välitöntä hengen tai terveyden uhkaa, ei tehtävä kuulu pelastustoimelle, jonka yksikkö kuitenkin hälytetään tarkoituksenmukaisuussyistä. Pelastuslaitosten näkemyksen mukaan valmiutta käytetään hyväksi kaupallisten sopimusten velvoitteiden täyttämiseen. Vastaavia menettelyjä on käytössä mm. vartiointiliikkeeseen yhdistetyissä paloilmoitin- ja palovaroitinjärjestelmissä, joiden hälyttäessä vartija soittaa ehkä kaukaakin 112:een siirtäen vastuulleen kuuluvan tarkistus-/varmistustehtävän pelastuslaitoksen yksiköille. Vastaavan kehityksen voidaan ennakoida jatkuvan. Pelastuslaitosten näkemyksen mukaan resurssien epäasiallisesta käytöstä varsinkin kaupallisen toiminnan tosiasiallisena toimijana tulisi voida laskuttaa erheellisten paloilmoitusten tapaan. Pelastuslaitokset esittävät, että viimeistään pelastuslain kokonaisuudistuksen yhteydessä ihmisten pelastamisesta hissistä ilman välitöntä hengen tai terveyden vaaraa voitaisiin periä maksu siltä, jolle ihmisten vapauttaminen muutoin kuuluu. Edelleen kumppanuusverkosto esittää vastaavan maksun perimismahdollisuutta myös muista kiireettömistä avustustehtävistä, joihin pelastuslaitoksen yksikkö hälytetään, vaikka tehtävä ei sille pelastuslain mukaan kuulu.

SUOMEN PELASTUSJOHTAJAT

Jaakko Pukkinen
Pelastusjohtajien puheenjohtaja
pelastusjohtaja

Vesa-Pekka Tervo
Pelastustoimen kehittämispäällikkö